

Nghiêm Văn Thạch
Cố vấn kiêm Ủy viên Truyền Thống
Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương
Phong trào HĐVN

Lognes, ngày 20 tháng 10, 1998

Thân gửi Tr. PHẠM BÁ THĂNG
Liên Đoàn Chi Lăng
Miền Đông Hoa Kỳ

Thưa Trưởng,

Tôi đã nhận được lá thư đề ngày 05.10.98 với những bản kèm. Lá thư do chín người đồng ký theo thứ tự ABC, không ghi ai chịu trách nhiệm. Bởi vậy, phúc đáp của tôi xin gửi tới Trưởng là người phổ biến và ghi địa chỉ liên lạc. Đồng thời, bản sao sẽ gửi đến Ban Thường Vụ để tùy nghi. Tôi thẳng thắn ghi dưới đây các nhận định và cảm nghĩ của tôi.

Trước khi vào phần nội dung, tôi phải nêu lên vài dữ kiện hình thức và tiêu chuẩn thiếu sót. Văn thư giới thiệu là phát xuất từ *một số huynh trưởng Hướng Đạo đang sinh hoạt cũng như cựu Hướng Đạo sinh HĐVN*. Tự xưng là *huynh = anh* khi thư gửi cho những người bằng vai hay hơn tuổi là thiếu lễ độ. Hai chữ *cũng như* dùng sai nghĩa. Hai chữ *một số* vô tình hay cố ý, có tác dụng làm mờ ảo số lượng chính xác của nhóm. Trung thực, lịch sự và đúng tiếng Việt, phải căn cứ vào số thự danh, viết giản dị là «chúng tôi, *một nhóm gồm chín (9) trưởng* đang sinh hoạt và cựu HĐSVN...» Nếu còn ai khác (tại sao không ra mặt?), sẽ viết: «chúng tôi, chín trưởng đang sinh hoạt và cựu HĐSVN, *được ủy nhiệm của nhóm gồm xx anh (chị) em...*» (XX = kê nhân số, phụ đính danh sách đầy đủ họ tên, trách vụ, đơn vị). HĐ chơi thẳng thắn, không úp mở. Tôi lưu ý điểm này, rất quan trọng để chứng tỏ *tư cách và thẩm quyền* phát biểu.

Trong số chín người liệt kê, tôi nhận thấy hai danh tính lạ (Nguyễn Minh Mẫn, Phạm Văn Thạch) cộng với hai nhân vật (Trương Dư A, Nguyễn Ngọc Án) chưa bao giờ đứng vào thành phần *hiện dịch* của Phong trào HĐVN, cũng không hề ký danh với hệ thống kết hợp cựu HĐ và các thân hữu (phong trào Trưởng niên HĐVN). Qui tắc thông thường ai cũng biết ấn định rằng phải là thành viên của một đoàn thể mới có thể can dự vấn đề nội bộ, riêng biệt, của đoàn thể ấy. Người bàng quan chỉ tự do phê bình, chỉ trích, góp lời bàn, về những vấn đề - thường có tính chất tổng quát - mà hội đoàn, tổ chức, đôi khi nêu ra thảo luận công khai trước tập thể liên hệ. Cho nên người có liêm sỉ, người am hiểu thể thức sinh hoạt dân chủ và kỷ luật căn bản của đời sống cộng đồng, tất nhiên biết tự trọng, không xen lấn vô phép như thế.

Bởi lẽ trên, tôi chỉ nhận đối thoại với năm (5) thành viên *chính thức* của Phong trào HĐVN, tuy còn đôi chút dè dặt về tư cách hợp lệ (tôi còn đặt dấu hỏi) của A. Lê Mạnh Hùng. Tôi rất than tiếc hành động vơ bèo vớt bọt của quý trưởng, chẳng khác xa bao nhiêu thủ đoạn kết bè kéo cánh, bất chấp qui lệ, nguy tạo khí thế và áp lực, là hiện tượng cho tới nay tôi đành nhìn chỉ giới hạn trong tranh chấp nhỏ nhen giữa thành viên bản chất đố kỵ, tham danh chuộng lợi, thuộc một số tổ chức - cả người Việt lẫn bản địa - không có truyền thống cao đẹp và không thực sự phục vụ công ích.

Bây giờ, xin vào chính đề. Tôi cực lực bác bỏ *đề nghị* của quý trưởng, theo phương thức thể hiện nêu ra trong văn thư.

Phân tách rõ, *đề nghị* tự trung là đòi hỏi triệu tập một Đại hội đồng bất thường (giai đoạn 4), để công cử các trách vụ trung ương, theo thể lệ do một *ủy ban đặc nhiệm* (giai đoạn 1) soạn thảo (giai đoạn 2) rồi lấy chung quyết do cuộc trưng cầu hay do một hội nghị trưởng (giai đoạn 3). Như thế, thực chất *đề nghị* là một *phương thức đảo chánh*, vì xóa bỏ tức khắc cuộc bầu cử ở Đại hội đồng cuối tháng 6 dl vừa qua, đồng thời vô hiệu hóa (neutralize) cơ cấu quản trị và điều hành Phong trào. Trong trường hợp này, Ban Thường Vụ chắc chắn rừ chức toàn bộ, vì không được tín nhiệm. Phải chăng đây là ẩn ý của quý trưởng? Lúc đó, khoảng trống về sự đại diện, quản trị và điều hành Phong trào sẽ giải quyết thế nào?

Tạm thời, tôi thấy không cần thiết đề cập tới những lấn cấn, lĩnh kính, nếu tình trạng dân chủ hỗn loạn ngự trị, không riêng ai có trách nhiệm và thẩm quyền quyết định. Ngoài ra còn những thực trạng quý trưởng hình như hoàn toàn quên lãng khi soạn dự án: không gian (Phong trào rải rác từ Úc qua Mỹ và Âu châu), thời gian hạn hẹp của lịch trình (khoảng 9 tháng), trường hợp thiếu thốn phương tiện của khá nhiều thành viên ĐHĐ (ngày nghỉ phép; chi phí chuyển dịch, liên lạc, số có trang bị và đã vào Internet, v.v.) sẽ liên tục gây trở ngại ở mỗi giai đoạn (tôi mở ngoặc, đánh số liệt kê), khiến cho phương thức quý trưởng mất công bàn định

rồi lấy làm thỏa đáng khó lòng thể hiện một cách chu đáo.

Ý chủ quan hiển hiện trong đề nghị còn khiến quý trưởng cho rằng mọi người sẽ không nhìn ra mâu thuẫn to lớn - hay trò đùa dai ? - sau đây : khi đề nghị có tính chất miệt thị sự chọn lựa của đa số tuyệt đối Đại diện Chi nhánh và Miền đã bỏ phiếu bầu Chủ tịch Hội Đồng Trung Ương kiêm Chủ tịch Ban Thường Vụ, quý trưởng mời luôn anh chị em cùng với Chủ tịch Ban Thường Vụ (mà quý trưởng ngụ ý chệch là bất xứng), đồng cử một *ủy ban đặc nhiệm* để tiến tới một cuộc bầu cử khác trước ngày 01.7.1999 ! Giả dụ anh chị em quá ngu xuẩn, đồng ý lập ủy ban đặc nhiệm, triệu tập ĐHĐ bất thường... Lỡ ra thành phần (bao nhiêu) họ đề cử không gồm một ai trong số quý trưởng, có người không hợp nhãn quý trưởng, thì tình trạng thế nào ? Lấy gì bảo đảm không có kiến nghị chống đối, hạ bệ, lập ủy ban khác, bầu lại, v.v. Thiển nghĩ anh chị em chẳng ai thiếu óc phán đoán, lại dư thời giờ để lãng phí và đủ sức chịu đựng làm hình nộm chạy vòng liên miên tùy theo sức đẩy của quý trưởng như cảnh lồng đèn kép quân tết trung thu đâu.

Tôi không ngạc nhiên thấy trưởng thuộc thế hệ trưởng thành ở hải ngoại như A. Lã Mạnh Hùng, trở thành HDS qua tổ chức bản địa hoặc thời kỳ ở quốc nội mới là đoàn sinh, nên thiếu hiểu biết về tập tục và chưa học hỏi được chút gì về truyền thống HĐVN, có thái độ và hành động trái ngược với lễ lối sinh hoạt và phong cách hành xử trong Phong trào. Nhưng tôi không tìm được trường hợp giảm khinh nào nơi cá nhân tr. Lê Phục Hưng. Tr. Lê Phục Hưng từng là Chi nhánh trưởng (Canada), Khóa trưởng trại huấn luyện Tùng Nguyên, ủy viên trong Ban Thường Vụ do tr. Vĩnh Đào bổ nhiệm, v.v. Khi đương chức, không thấy tr. Lê Phục Hưng phân nản gì về tình trạng thiếu lành mạnh, thân ái và thiếu dân chủ; không phản đối hoặc đề nghị cải sửa thể lệ bầu cử lúc đương thời. Trong nghị trình ĐHĐ ngày 30.6.1998, có thảo luận cải sửa thành phần bầu cử; hai vị Lê Phục Hưng và Lã Mạnh Hùng hiện diện không thấy lên tiếng đóng góp. Thêm nữa, tr. Lê Phục Hưng sau đó đã có cơ hội đo lường mức độ tín nhiệm khi thất cử với tỷ lệ 4/44 (1 phần 11) vào trách vụ Chủ tịch HĐTƯ kiêm Chủ tịch BTV. Tôi cần nhắc nhớ rằng chính A. Lã Mạnh Hùng, tuy chỉ là bàng thính, đã đề cử tr. Lê Phục Hưng và ĐHĐ vui vẻ chấp nhận sự đề cử ấy. Vậy có thiếu dân chủ không đây? Lẽ thường tình thì cả hai vị nên tị hiềm, không hối hả đòi hỏi triệu tập ĐHĐ khác, bầu lại!

Trở về nội dung đề nghị của quý trưởng. Các nhận định trên đây của tôi không có nghĩa rằng thể lệ bầu cử hiện hành đã thập phần hoàn hảo không thể cải sửa. Cũng như tất cả các anh chị em có nhiệt tâm với HĐVN, tôi chờ đợi và sẵn sàng hoan nghênh mọi sáng kiến nhằm xây dựng và cải tiến sinh hoạt Phong trào. Bất cứ thành viên *thực thụ* đã trưởng thành (trên 18 tuổi) không những không bị ngăn cấm, mà còn được khuyến khích, thúc đẩy, nói lên ước vọng của mình về những vấn đề ích lợi chung. Nhưng thiết tưởng toàn thể chúng ta phải suy nghĩ, phát biểu và hành động xứng hợp với nề nếp và truyền thống HĐVN, với tinh thần dân chủ cao độ có thể làm mẫu mực cho cộng đồng người Việt.

Quý trưởng không viện dẫn được lý do quan trọng và khẩn cấp nào khiến Phong trào phải triệu tập hội nghị trưởng hay ĐHĐ bất thường. Nếu chỉ vì nên hay không nên cho các ủy viên BTV (do Chủ tịch bổ nhiệm) lá phiếu bầu, thì thực tình làm om xòm thế này có xứng hợp hay không? Dù sao, nay đã có ý kiến nêu ra, tôi nghĩ Ban Thường Vụ sẽ ghi nhận, nhiên cứu và tham khảo, rồi lâm thời, ghi vào nghị trình ĐHĐ thường lệ (sẽ nhóm ở Họp bạn Thăng Tiến VII) để chung thẩm. Nếu trong diễn tiến bình thường (normal process) này có sự sơ khoáng trách nhiệm, lơ là hay trì trệ, lúc ấy mới cần đến biện pháp đặc biệt. Trong trạng huống đó, tôi đoán chắc những người lên tiếng phản kháng không chỉ gồm có năm vị mà thôi đâu.

Sau chót, trang «phụ đính» văn thư buộc tội Ủy viên Nghiêm phép *đã đem vấn đề chính trị vào sinh hoạt bầu cử... trái với nguyên lý phi chính trị của phong trào*. Sự việc nguyên là cuộc chất vấn ứng viên (được đề cử) về vài hành động khó hiểu tự ý riêng của tr. Lê Phục Hưng. Đương sự đã giải đáp; thỏa đáng hay không không ai đề cập. Nội vụ tưởng kết thúc ở đó. Nay nếu vì tự ái cá nhân còn hâm nóng lại thì mới thực sự muốn tạo xích mích và chia rẽ giữa anh chị em.

Ngoài ra, từ 1946 đến nay, luận cứ «phi chính trị» đã luôn được sử dụng để vô hiệu hóa thái độ hành động gì trong HĐVN không phù hợp chủ trương chính sách của Đảng CSVN, và đương nhiên, công tác khó khăn để vạch mặt chỉ tên những kẻ nội tuyến giả danh HĐ. Khó coi là ngẫu nhiên sự trùng hợp về luận điệu, về lối phân tích trong tài liệu kèm theo văn thư, cùng hành động có hiệu lực nối tiếp sự công phá của những phần tử phản bội như Nguyễn Quang Minh, Trần Tiên Huyền, Phan Mạnh Lương. Do đó, tôi không muốn dài dòng trong lãnh vực này. Kinh nghiệm 48 năm theo sát hoạt động giữ vững phong trào khiến tôi không còn ảo tưởng về sự thành thực đối thoại của người bị CS giật dây, tự nguyện hay lọt cạm bẫy cũng đồng một duộc cả. Chỉ mong rằng quý trưởng kịp thời cảnh giác, đừng để quá muộn như tr. Trần Văn Đức, người sáng lập Đạo Đông Thành!

Thân chào,